

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 212. An si sponsus de futuro sponsæ suæ prolem baptizet aut
levet ex baptismō vel confirmatione, contrahat cognationem spiritualem
cum ea, adeoque impedimentum solvens sponsalia, & dirimens ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](#)

2. Resp. secundò: Quòd si parens extra causam necessitatis & dictæ ignorantiae, adeoque temerè & malitiosè prolem ex conjugi sua genitam baptizet, vel è sacro fonte, aut in Confirmatione suscipiat, non tantum graviter peccat; quia id severe prohibitum. c. i. & 2. can. 30. q. 1. ut Nav. c. 22. num. 9. Suar. loc. cit. Sanch. L. 9. d. 26. num. 7. Laym. cit. c. 8. num. 8. Pith. n. 39. cum communi; sed etiam propter spiritualem exinde cum conjugi sua contractam cognitionem non potest ab ea petere debitum, eti reddere teneatur. AA. iidem. Quamvis iidem afferant, dictum impedimentum debiti petendi nullo jure expresso probari posse, sed solo DD. consensu nisi. Quin & cum Gl. in c. Si vir. h. t. v debitum substrahere. Cönick. d. 34. du. 8. num. 69. Arg. c. de eo. 30. q. 1. exprelse tenent contrarium, nimurum dicam penam non incurti boidendum, seu nullum conjugalis usus impedimentum inde oriri, quam sententiam probabilem censem Laym.

Quest. 212. Ansif sponsus de futuro sponsæ sua prolem baptizet, aut levet ex Baptismo vel Confirmatione contrahat cognitionem spiritualem cum ea, adeoque impedimentum solvens sponsalia, & dirimens matrimonium contrahendum.

1. Esp. primò affirmativè quòd ad Baptismum, retiam ob necessitatem ab eo collatum. Laym. loc. cit. num. 6. citans Nav. in man. c. 16. nn. 34. & L. 4. conf. 5. de cognat. spirit. edit. 2. Idemque procedere ait Laym. Etsi nesciat esse prolem sua sponsæ; cò quòd nihilominus verè baptizet, si habeat intentionem conformem Ecclesiæ baptizandi hunc hominem, quicunque is sit. Ratio autem, cur potius sponsus in eo casu incurrat dictum impedimentum, maritus verò ob eandem necessitatem baptizans prolem suam, non incurrat impedimentum petendi debiti hæc assignatur à Laym. num. 7. quòd marito post nuptias acquisitam sicut petendi debitum, adeoque privatio hujus juris sit poena, quæ non incurritur ab eo, qui culpam non admisit. c. discretionem. de eo qui cognovit, inter solitos autem seu nondum junctos matrimonio, dicta moralis inhabilitas ad contrahendum matrimonium, ex Juris Canonici dispositione non censeatur poena, quippe quæ etiam sine culpa contrahi potest.

2. Resp. secundò: Tametsi sponsus scienter

levans è sacro fonte vel confirmatione prolem sponsæ incurrat idem impedimentum; iesus tamen esse videatur, si inscienter, seu nesciens esse prolem sua sponsæ id faciat. Leym. cit. num. 6. cum Abb. in c. 2. h. t. nn. 4. Sanch. L. 7. d. 58. num. 7. ed quòd, ut volunt idem, ad hanc cognitionem contrahendam requiratur scientia & animus, quorum utrumque in tali deficit; ed quòd patrini determinatam intentionem habeat suscipiendo & spondendo pro hoc homine, quem animo concepit, adeoque error circa personam efficit, ut verè patrini non fiat, & consequenter cognitionem non contrahat. Nihilominus contrarium, nimurum dictum errorem, dum quis levat filium sponsæ sua, putans esse filium alterius, non impedit officium patrini, consilientemque ex eo cognitionem, tenent Castrop. loc. cit. §. 2. nn. 5. Pono. l. 7. c. 39. num. 9. & plures alii citati à Sanch. loc. cit. ed quòd levans filium videatur obligatus obligatus habere intentionem levandi præsentem, quicunque is sit, non iesus ac baptizans tenetur habere intentionem baptizandi præsentem, quicunque is sit, ne baptismo illa sacra ceremonia deficit. Quòd autem maritus levans per errorem filium uxoris sua non impediatur à petitione debiti, non probat, illum non gessisse verum susceptoris munus, sed solùm probat ex juris dispositione impedimentum petendi debitum illi sublatum esse, & merid, cùm hoc impedimentum, utpote superveniens matrimonio jam contracto, non decebat contrahi absque culpa.

Quest. 213. Num Hæreticus baptizans, vel in Baptismo aut Confirmatione levans prolem Catholici (contra quod prohibetur c. placuit. ib. q. 1.c. non licet, dist. 4. de consecrat.) contrahat cognitionem spiritualem.

R Esp. affirmativè; quia est baptizatus & legibus Ecclesiæ subjectus (nullibi siquidem in jure redditur incapax gerendi hoc munus patrini, eti id ei inhibeat, & aliunde non obstat, quòd non sit capax instituendi baptizatum in Fide Catholica; cùm hoc officium nunc ferè non incumbat patrini, ut Laym. l. c. nn. 7.) ac proinde capax cognitionis spiritualis. Sanch. L. 7. d. 60. n. 2. ubi ait, hos omnes fateri. Et ex eo Pith. h. t. n. 40. Secus se res habet cùm infidieli secundum dicta supra.

T I T U L U S XII.

De cognitione legali.

Quest. 214. Quid sit, & quotuplex adoptio, ex qua oritur cognitione legalis.

1. Esp. ad primus: Rectè definitur adoptio à D. Thom. communiter recepto in 4. d. 42. q. 2. quòd sit persona extranea in filium vel nepotem legitima suscepit. Dicitur primò: Persona extranea qualis hic intelligitur, quæ non est in potestate adoptantis, seu ex descendenti illius, sive alias sit consanguinea sive non. Dicitur secundò: In

filium vel nepotem; quia nemo potest adoptari in statrem vel patrem. L. nec apud. c. de hered. ins. sub masculino autem hic comprehenditur & femininum, nempe sub nomine filii filia, sub nomine nepotis neptis. Dicitur tertio: Suscepit, quia per eam adoptans suscepit in filium vel nepotem, quem à natura non habet, & quo natura defectum supplet. Dicitur quartò: Legitima: quia legibus civilibus statuta, & Canonis approbata fuit, adeoque etiam in ea forma à jure præscripta est servanda. Videlicet primò, ut adoptans sit mas. Feminis enim ex rescripto Principis non est concessum